

Titel: Kapitel XXVIII.

Citation: "Kapitel XXVIII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e10061/facsimile.pdf> (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXVIII.

Fremgangsmaaden ved at erhverve Mortifikations- eller Ejendomsdom.

§ 314.

Sager, hvorunder Mortifikation søges, blive, forsaavidt angaar Gældsbreve, ved hvilke der er givet Pant i fast Ejendom, at anlægge ved Underretten paa det Sted, hvor den faste Ejendom er beliggende, og ellers ved Landsretten paa det Sted, hvor vedkommende Dokument er udstedt. Lade disse Regler sig ikke anvende, i. Ex. fordi Dokumentet er udstedt af en dansk Underfaat i Ublandet, skal Sagen anlægges i Kjøbenhavn.

Mortifikation af bortkomne Konnossementer søges paa det Sted, hvor Varerne skulle afleveres. Mortifikation af Oplagsbeviser og de i Lov om Oplagsbeviser m. m. i Københavns Frihavn af 30. Mars 1894 ommeldte Garantibeviser søges paa det Sted, hvor Oplagshuset er beliggende.

Sager, hvorunder Ejendomsdom søges, blive at anlægge ved Landsretten paa det Sted, hvor Ejendommen er beliggende, eller, hvis Sagens Genstand er et Dokument, hvor Mortifikation af dette skal søges efter Reglerne i denne Paragraf. Ejendomsdom paa et Skib eller en Skibspart søges i København.

§ 315.

Den, der søger Mortifikation, har til den Ret, hvor Sagen efter § 314 skal føres, at indgive skriftlig Begæring om Indfaldelse af den eller dem, som maatte være Hænderhaver af Dokumentet eller anse sig berettiget til det.

§ 316.

Begæringen om Mortifikation skal være ledsaget af Oplysninger, som gøre det antageligt, at den Paagældende er berettiget til at erholde Mortifikation, og navnlig om Naaden, hvorpaa Dokumentet er frakommet ham, hvorhos det paagældende Dokument maa betegnes med en jaadnu

Tydelighed, at det ikke kan forbeholdes med andre.

§ 317.

Retten afgør derpaa ved Kendselse i et Retsmøde, hvortil den, der søger Mortifikation, tilfignes, om offentlig Indfalbelse maa udstedes. Forinden Beslutning herom tages, kan Retten afsætte den, der søger Mortifikation, yderligere mundtlig eller skriftlig Oplysning. Uadlader han at efterkomme Opfordringen, eller befindes de af ham givne Oplysninger usjældigørende, kan Retten nægte at udstede Indfalbelsen.

§ 318.

Tilstedes offentlig Indfalbelse, udfærdiger Retten en saadan i Overensstemmelse med den indgivne Begæring, hvorefter den, der søger Mortifikation, har at ioverføre Indfalbelsens offentlige Bekendtgørelse ved Indrykkelse 3 Gange i den almindelige Tidende, som ved Igl. Anordning bestemmes til retslige Bekendtgørelser samt i det af Justitsministeriet hertil bestemte stedlige Blad.

§ 319.

Indfalbelsen skal indeholde den efter Omstændighederne fornødne og mulige Betegnelse af Dokumentet samt Opfordring til den eller dem, der maatte anse sig for berettigede til det, til at møde og fremkomme med deres Indsigelser mod dets Mortifikation paa en i Indfalbelsen angiven, af Retten nærmere bestemt Retsdag, som ikke maa falde tidligere end 12 Uger og ikke senere end 1 Aar efter Indfalbelsens tredje Indrykkelse i de offentlige Tidender. Derhos maa Indfalbelsen indeholde en udtrykkelig Tilkendegivelse om, at den, der ikke møder og fremsætter Indsigelse, maa vente at se Dokumentet mortificeret.

§ 320.

Møder Ingen og gør Indsigelse paa den i Indfalbelsen bestemte Retsdag, gives der, forsaavidt Retten ikke i den brugte Fremgangsmaade ser nogen Hinbring derfor, Mortifikationsdom.

Nøder Nogen og fremsætter Indsigelse mod Mortifikation, bliver Spørgsmaalet, om denne kan gives eller ej, at afgøre ved Rettens Dom.

§ 321.

Mortifikationsdomme kunne kun paantes, forsaavidt der under Sagen er fremsat Indsigelse mod Mortifikationen eller paa Grund af Fejl eller Mangler ved den brugte Fremgangsmaade eller paa Grund af, at Tilfældet ikke egner sig til Mortifikation.

§ 322.

Det har sit Forblivende ved den gældende Rets Regler om, hvem der kan søge Mortifikation, og hvilke Dokumenter der kunne mortificeres, saavel som angaaende Retsvirkningerne af Mortifikation.

Om Udlevering og Salg af Været efter Konnossementer m. m. mod Sikkerhedsstillelse har det sit Forblivende ved Lov 1. April 1892 § 167, Lov om Oplagshuse 23. Februar 1866 § 9 og Lov om Oplagsbetjener m. m. i Københavns Frihavn 30. Marts 1894 § 15. Ligeledes gælde fremdeles Reglerne i Vereloven 7. Maj 1880 § 74.

Bestemmelserne i Tryd. 28. Marts 1845 § 17 berøres ikke af denne Lov; Sagen bliver at anlægge ved vedkommende Underret.

§ 323.

De ovenfor givne Regler om Fremgangsmaaden ved Mortifikationsdoms Erhvervelse komme med de af Forholdets Natur flydende Væmpelser til Anvendelse, naar Nogen vil søge Ejendomsdom efter foregaaende offentlig Indfaldelse.

Det har sit Forblivende ved den gældende Rets Regler om Afgangen til at søge saadan Ejendomsdom saavel som om Retsvirkningerne af den.

Fjerde Afsnit.

● Eksekution og Tvangsauktion.

Kapitel XXIX.

Almindelige Betingelser for Eksekution.

§ 324.

Eksekution kan ske paa Grundlag af:

- 1) Domme og Kendelser, affagte af Domstole eller af andre Myndigheder, der efter Lovene ere beføjede til at affigge eksekutable Kendelser.
- 2) Forlig, indgaaede for Forligskommissioner, Retter eller Overretter, for de sidstnævntes Vedkommende dog kun i saadanne Sager, hvor det ved Lovgivningen er paalagt dem at mæggle Forlig, saavel som for Landvæsenkommissioner og andre Myndigheder, om hvilke Lovene bestemme, at de for dem afsluttede Forlig skulle kunne eksekveres. Tinglæste Pantebreve, hvorved der for en bestemt angiven Pengefum gives Pant i fast Ejendom, naar de ere oprettede eller vedfærdige for Notarius publicus eller for to Bitterlighedsvidner; Udlæget, som kan ske ikke blot for Kapitalen eller Afdrag paa samme, men ogsaa særskilt for Renter, kan dog ikke udstrækkes til Andet end Pantet.
- 4) Bodmerkbreve efter Reglerne i Lov af 1. April 1892 § 185.